

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ

ΑΡΙΘΜ. 9.
Τόμος Α'.

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, ἑτησία μόνον καὶ προπληρωτά:
Πενταχοῦ φράγκ. χρ. 20 ἢ μάγκ. 16.

ΕΤΟΣ Α'.
τῇ 1/13. Μαΐου 1885.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ.

(Εἰκὼν Θ. Σβάρτσε).

ἔχουν τὰ σύννεφα δροσιά κι οἱ κάμ-
ποι πρασινάδα,
Κάθε πουλὶ ἔχει φωνή, κάθε τρα-
γουδι χάρι.
ἔχουν τὰ ἄνθια μυρωδιά καὶ τὸ
φύλλ γλυκάδα,
Κάθε καρδιά ἔχει παλμούς, κάθε
βουνὸ χορτάρι.

Ὅλα'ς τὸν κόσμον ἔχουνε τοῦ Πλάστη
μας σημάδι

Καὶ τίποτε δὲν βρίσκεται χωρὶς σκοπὸ νὰ ἔχῃ.
Ὅλα σχετίζονται, κι' αὐτὸ τὸ φῶς μὲ τὸ σκοτάδι,
Κι' ἡ φλόγα ποῦ ὑφάνεται μὲ τὸ νερὸ ποῦ τρέχει.

Γλυκὸ μου Ἑλληνόπουλο, Ἐσὺ δὲν ἔχεις μόνο
Ἐσὺ αὐτὸν τὸν κόσμον ὅμοια τὴν τύχη καὶ τὸ γένος.
Γι' αὐτὸ ἔχεις 'ς τὰ μάτια Σου τόση ὡμορφιά καὶ πόνο
Ἐάν ἄγγελος χωρὶς φτερὰ 'στὴ γῇ λησμονημένος.

Τέτοια εὐγένεια ποτέ δὲν εἶδα γυμνωμένη,
Οὔτε τόσο περήφανο νὰ γέρῃ κεφαλάκι.
Δὲν εἶδα δροσερὸ κορμὶ μὲ ὕψι χλωμιασμένη,
Οὔτε ἀγριολούλουδα 'εἰς ἀπαλὸ χεράκι.

Ἐσὺ τὸ φωτεινὸ Σου μέτωπο περὶλυτὴ διαβάζω
Τὰ πάθη τῆς Ἑλλάδος μου μὲ ἔμπνευσι γραμμένα,
Κι' ἐνὸς τὴν εἰκόνα Σου τὴν σκεπτικὴ κυττάζω.
Φτερόνουντ' ἡ ἐλπίδες μου καὶ τραγουδῶ γιὰ Σένα.

J. N.

